

Sygn. akt IV U 181/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 czerwca 2019r. w S.

odwołania Z. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 18 lutego 2019 r. Nr (...)

w sprawie Z. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 181/19 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 18 lutego 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 24 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał Z. L. prawo do emerytury od 14 lutego 2019r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Wysokość emerytury organ rentowy ustalił wg zasad określonych w art.26 powyższej ustawy na kwotę 2 311,48 złotych brutto miesięcznie. Jednocześnie organ rentowy odmówił Z. L. prawa do rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w Kombinacie (...) od 14 marca 1973r. do 30 października 1973r., od 2 maja 1977r. do 23 września 1981r. oraz od 1 kwietnia 1983r. do 30 września 1987r., co stanowi 9 lat, 6 miesięcy i 11 dni. Nadto, organ rentowy poinformował, iż w związku z przyznaniem emerytury prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustaje z dniem 14 lutego 2019r. (decyzja z 18 lutego 2019r. o przyznaniu emerytury k.6-7 akt emerytalnych za wnioskiem z 15 stycznia 2019r.).

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. L. kwestionując w nim odmowę przyznania rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Wskazał, że przez ponad 15 lat pracował w szczególnych warunkach. Pracę w takich warunkach wykonywał w okresie zatrudnienia w Kółku Rolniczym – (...) w N. od 8 maja 1972r. do 17 listopada 1972r., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę traktorzysty, a także w Kombinacie (...) w W. od 13 grudnia 1972r. do 30 czerwca 1989r., gdzie pracował na stanowisku montera instalacji sanitarnych.

Wskazał, że w okresie zatrudnienia w tym przedsiębiorstwie jego głównym zajęciem było montowanie instalacji sanitarnych, a jedynie dodatkowo w poszczególnych okresach wykonywał czynności ładowacza – kierowcy wózka akumulatorowego lub kontrolera jakości produkcji, które to również stanowiły pracę w szczególnych warunkach. Dodatkowo do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczyć należy okres odbywania przez niego zasadniczej służby wojskowej (odwołanie wraz z załącznikami k.2-10 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.11 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. L. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 20 maja 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 20 maja 2014r. – akta emerytalne). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony okresem pracy w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie wykazał, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 7 lipca 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 7 lipca 2014r. k.41 akt emerytalnych za wnioskiem o emeryturę we wcześniejszym wieku emerytalnym).

W dniu 6 sierpnia 2014r. ubezpieczony złożył w organie rentowym świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawione w dniu 7 lipca 2014r. przez Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. będące następcą prawnym Kombinatu (...), z którego wynika, że ubezpieczony był zatrudniony w powyższym Kombinacie od 13 grudnia 1972r. do 30 czerwca 1989r., z czego w okresach od 14 marca 1973r. do 30 października 1973r., od 2 maja 1977r. do 23 września 1981r. i od 1 kwietnia 1983r. do 30 września 1987r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace, o których mowa w Dziale V poz.1 wykaz A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W oparciu o powyższe świadectwo, w dniu 13 sierpnia 2014r. organ rentowy wydał nową decyzję, w której ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym wskazując, że po zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach okresów wymienionych w tym świadectwie staż pracy w szczególnych warunkach wynosi 9 lat, 6 miesięcy i 11 dni, co w dalszym ciągu oznacza niespełnienie warunków do nabycia emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach u rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (decyzja z 13 sierpnia 2014r. i świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 7 lipca 2014r. k.30-31 w/w akt emerytalnych).

W tej samej dacie ,tj. w dniu 6 sierpnia 2014r. ubezpieczony złożył odwołanie od powyższej decyzji z 7 lipca 2014r. Sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach pod sygnaturą akt IV U 930/14. Wyrokiem z 30 czerwca 2015r. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji odmawiającej ubezpieczonemu stwierdzając, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, że do pracy w warunkach szczególnych podlega zaliczeniu okres od 8 maja 1972r. do 17 listopada 1972r., co stanowi 6 miesięcy i 9 dni jako okres zatrudnienia ubezpieczonego w Kółku Rolniczym w N. na stanowisku traktorzysty. Przeprowadzone przez Sąd dowody nie pozwoliły jednak na ustalenie, że do tej kategorii zatrudnienia należy zaliczyć cały okres zatrudnienia ubezpieczonego w Kombinacie (...) ,tj. również te okresy, które nie zostały ujęte w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z 7 lipca 2014r., bowiem w okresach przerw między uwzględnionymi okresami pracy na stanowisku monter instalacji sanitarnych ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach. Sąd podkreślił, że po zsumowaniu okresu 6 miesięcy i 9 dni pracy w charakterze traktorzysty z okresem uznanym przez organ rentowy z tytułu pracy w Kombinacie (...) ,tj. 9 lat, 6 miesięcy i 11 dni ubezpieczony nie wykazał stażu pracy w warunkach szczególnych w wymiarze co najmniej 15 lat (wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 30 czerwca 2015r. wraz z uzasadnieniem k.33 i 36-41 akt sprawy o sygn. IV U 930/14). Apelacja ubezpieczonego od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach została oddalona przez Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 21 stycznia 2016r. (sygn. akt III AUa 918/15). W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny powołał się na prawidłowe ustalenia Sądu Okręgowego,

z których wynikało, że pomimo zaliczenia okresu zatrudnienia w Kółku Rolniczym w N. w wymiarze 6 miesięcy i 9 dni ubezpieczony nie udowodnił, iż na dzień 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach. Nadto Sąd Apelacyjny wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach ubezpieczonego należało zaliczyć okres odbywania przez niego zasadniczej służby wojskowej od 24 kwietnia 1975r. do 7 kwietnia 1977r., gdyż bezpośrednio po nim ubezpieczony podjął pracę w szczególnych warunkach na stanowisku monter instalacji sanitarnych. Powyższe pozostawało jednak bez wpływu na ostateczny wynik sprawy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 21 stycznia 2016r. wraz z uzasadnieniem k.66 i 69-75 akt sprawy IV U 930/14).

W dniu 15 stycznia 2019r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o emeryturę w powszechnym wieku emerytalnym wraz z rekompensatą z tytułu pracy w szczególnych warunkach (wniosek o emeryturę z 15 stycznia 2019r. k.1-3 akt emerytalnych).

Po rozpoznaniu powyższego wniosku zaskarżoną decyzją z 18 lutego 2019r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od (...), tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego i ustalił, że kwota emerytury ubezpieczonego wynosi 2 311,48 złotych brutto miesięcznie. Nadto organ rentowy wskazał, że przy ustaleniu wysokości emerytury nie uwzględniono rekompensaty, gdyż ubezpieczony nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (decyzja z 18 lutego 2019r. o przyznaniu emerytury k.6-7 akt emerytalnych za bieżącym wnioskiem emerytalnym).

Ubezpieczony Z. L. był zatrudniony w Kombinacie (...) od 13 grudnia 1972r. do 30 czerwca 1989r., a zatem przez 6 lat, 6 miesięcy i 17 dni w pełnym wymiarze czasu pracy, z tym że w okresie od 24 kwietnia 1975r. do 7 kwietnia 1977r. odbywał zasadniczą służbę wojskową (świadcstwo pracy z 26 czerwca 1989r. k.46 akt osobowych). Kombinat (...) zajmował się montażem instalacji sanitarnych do wody, centralnego ogrzewania. Były to instalacje zarówno na zewnątrz, jak i wewnątrz obiektów – głównie w nowo budowanych lokalach mieszkalnych.

Ubezpieczony został zatrudniony w powyższym przedsiębiorstwie na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 13 grudnia 1972r. na 7 dniowy okres próbny, a po jego upływie na czas nieokreślony. W umowie wskazano, że ubezpieczony zostaje przyjęty w celu przyuczenia do zawodu monter (umowa o pracę z 13 grudnia 1972r. k.6 akt osobowych). W dniu 15 lutego 1973r. ubezpieczony ukończył wewnątrzzakładowy kurs przyuczenia do zawodu monter instalacji sanitarnych (zaświadczenie z 15 lutego 1973r. k.8 akt osobowych) i w związku z tym został skierowany od dnia 13 marca 1973r. do pracy na stanowisku monter instalacji sanitarnych, co zostało potwierdzone w piśmie pracodawcy z 27 lutego 1973r. (pismo pracodawcy z 27 lutego 1973r. k.7 akt osobowych). Na stanowisku monter ubezpieczony pracował do 30 października 1973r. W piśmie z 27 października 1973r. ubezpieczony wystąpił do pracodawcy o przeniesienie go z budowy (gdzie wykonywał pracę monter instalacji sanitarnych) do pracy w transporcie w charakterze traktorzysty wskazując, że ma prawo jazdy ciągnikowe i chciałby pracować w tym zawodzie. Podanie ubezpieczonego zostało zaakceptowane przez kierownika bazy transportu w dniu 30 października 1973r. z adnotacją o przyjęciu do pracy na stanowisko ładowacza (podanie ubezpieczonego o przeniesienie do pracy w bazie transportu k.10-11 akt osobowych). Na stanowisku ładowacza ubezpieczony był zatrudniony do chwili powołania do odbycia zasadniczej służby wojskowej, tj. do 21 kwietnia 1975r. (karta obiegowa zwolnienia z pracy na stanowisku ładowacza w związku ze służbą wojskową k.15 akt osobowych). W dniu 7 kwietnia 1977r. ubezpieczony zakończył odbywanie zasadniczej służby wojskowej i w dniu 2 maja 1977r. zawarł z pracodawcą nową umowę o pracę, zgodnie z którą od 2 maja 1977r. ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku monter (umowa o pracę z 2 maja 1977r. k.21 akt osobowych). Na stanowisku monter ubezpieczony pracował do 23 września 1981r. W dniu 22 września 1981r. ubezpieczony skierował do pracodawcy podanie o przeniesienie do pracy w magazynie. Podanie to zostało pozytywnie zaopiniowane przez kierownika działu kontroli jakości (podanie ubezpieczonego z 22 września 1981r. k.27 akt osobowych) i z dniem 24 września 1981r. ubezpieczony został przeniesiony do działu kontroli jakości na stanowisko pracownika magazynowego (pismo pracodawcy o przeniesieniu z dniem 24 września 1981r. do działu kontroli jakości k.28 akt osobowych i angaż na stanowisku pracownika magazynowego z 1 lipca 1982r. k.29 akt osobowych). Na stanowisku pracownika magazynowego ubezpieczony pracował do 31 marca 1983r., w tym czasie w okresie od 1 grudnia 1982r. przez trzy miesiące pełnił obowiązki zastępcy kierownika magazynu w związku z urlopem kierownika magazynu (pismo pracodawcy z 10 grudnia 1982r. o powierzeniu ubezpieczonemu na okres trzech

miesiący obowiązków zastępcy kierownika magazynu k.35 akt osobowych). Z dniem 1 kwietnia 1983r. pracodawca ponownie powierzył ubezpieczonemu stanowisko monter instalacji sanitarnych i na stanowisku tym ubezpieczony pracował do 30 września 1987r. (pismo z 15 kwietnia 1983r. o powierzeniu ubezpieczonemu z dniem 1 kwietnia 1983r. obowiązków monter instalacji sanitarnych i angaże z 18 października 1985r. i 1 października 1983r. na stanowisku monter instalacji sanitarnych k.32 i 36 akt osobowych). Z dniem 1 października 1987r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko kontrolera jakości produkcji w ramach magazynu i na stanowisku tym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie ,tj. do 30 czerwca 1989r. (pismo pracodawcy z 1 października 1987r. o powierzeniu ubezpieczonemu z dniem 1 października 1987r. obowiązków kontrolera jakości k.39 akt osobowych i angaż z 30 kwietnia 1988r. na stanowisku pracownika magazynu k.40 akt osobowych).

Na stanowisku ładowacza, które zostało powierzone ubezpieczonemu od 1 listopada 1973r. ubezpieczony zajmował się rozładunkiem wagonów, głównie z rurami, którzy przyjeżdżały z huty. Rozładunek był wykonywany ręcznie – rury były przenoszone z wagonów na ciągnik i przewożone do hali. Dział kontroli jakości, w którym ubezpieczony pracował od 24 września 1981r. do 31 marca 1983r. na stanowisku pracownika magazynowego, a później od 1 października 1987r. zajmował się odbieraniem prefabrykatów z produkcji i sprawdzaniem ich jakości - szczelności zbiorników, wanien, grzejników itp. Po sprawdzeniu jakości prefabrykaty były wydawane z magazynu na poszczególne budowy (zeznania świadków ze sprawy IV U 930/14: S. K. k.29v-30 tych akt i J. P. k.30-30v tych akt oraz zeznania ubezpieczonego ze sprawy IV U 930/14 k.20v-21v oraz k.31-31v tych akt).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. L. podlegało oddaleniu.

Stosownie do treści art.2 ust. 5 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2015r., poz.965 ze zm.), pod pojęciem rekompensaty należy rozumieć odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeżdą prawa do emerytury pomostowej. Zgodnie z art.21 ust.1 i 2 oraz art.23 ust.1 i 2 tej samej ustawy, rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art.173 i art.174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Artykuł 22 ust.1-3 ustawy o emeryturach pomostowych zawiera normy regulujące wyliczenie rekompensaty.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Bezsporne jest, że ubezpieczony nie nabył prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach ,tj. emerytury w niższym wieku emerytalnym, na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a także prawa do emerytury pomostowej. W odwołaniu ubezpieczony podnosił, że wbrew ustaleniom organu rentowego posiada 15 –letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć cały okres zatrudnienia w Kombinacie (...) trwający od 13 grudnia 1972r. do 30 czerwca 1989r., a zatem 16 lat, 6 miesięcy i 17 dni (w tym niespełna dwa lata służby woskowej), a nie tylko w/w okresy w wymiarze 9 lat, 6 miesięcy i 11 dni. Ponadto wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczyć należy okres zatrudnienia w Kółku Rolniczym w N., gdzie pracował od 8 maja 1972r. do 17 listopada 1972r. na stanowisku traktorzysty.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres pracy ubezpieczonego w Kółku Rolniczym w N. od 8 maja 1972r. do 17 listopada 1972r., co stanowi 6 miesięcy i 9 dni. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy traktorzysty wskazuje dowód z kopii legitymacji ubezpieczeniowej (na k.50 akt emerytalnych). Niewątpliwie praca kierowcy ciągników zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział VIII poz.3 załącznika do w/w rozporządzenia Rady

Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Do stażu pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach zaliczyć należy również okres odbywania przez ubezpieczonego zasadniczej służby wojskowej od 24 kwietnia 1975r. do 7 kwietnia 1977r., co stanowi 1 rok, 11 miesięcy i 15 dni. Zauważyć bowiem należy, że bezpośrednio po zakończeniu odbywania służby wojskowej ubezpieczony podjął pracę w szczególnych warunkach w Kombinacie (...) na podstawie umowy o pracę z 2 maja 1977r. na stanowisku montera instalacji sanitarnych (k.21 akt osobowych). Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział V poz.1 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na zasadność zaliczenia do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu odbywania przez ubezpieczonego służby wojskowej wskazał ponadto Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 21 stycznia 2016r. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 21 stycznia 2016r. wraz z uzasadnieniem k.66 i 69-75 akt IV U 930/14).

Przeprowadzone w sprawie dowody nie dały natomiast podstawy do ustalenia, że do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć cały okres zatrudnienia ubezpieczonego w Kombinacie (...). Ubezpieczony utrzymywał, że na stanowisku montera instalacji sanitarnych pracował nie tylko w okresach wskazanych w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z 7 lipca 2014r., czyli w okresach od 14 marca 1973r. do 30 października 1973r., od 2 maja 1977r. do 23 września 1981r. oraz od 1 kwietnia 1983r. do 30 września 1987r., co stanowi 9 lat, 6 miesięcy i 11 dni, ale przez cały okres zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego z twierdzeniem tym nie można się zgodzić. Wskazuje na to szczegółowa analiza akt osobowych ubezpieczonego zawarta w części poświęconej ustaleniom faktycznym. Należy przypomnieć, że pierwszy okres pracy w szczególnych warunkach obejmuje czas od 14 marca 1973r. do 30 października 1973r. W okresie trzech miesięcy poprzedzających ten okres, ubezpieczony – jak wynika z akt osobowych – był zatrudniony w celu przyuczenia do zawodu montera instalacji sanitarnych i uczestniczył w wewnątrzzakładowym kursie montera i dopiero po jego zakończeniu od 14 marca 1973r. został zatrudniony na stanowisku montera instalacji sanitarnych i pracował na tym stanowisku do 30 października 1973r. Następnie miała miejsce przerwa w pracy na stanowisku montera instalacji sanitarnych, gdyż od 1 listopada 1973r. do 21 kwietnia 1975r. (do daty powołania do wojska) ubezpieczony pracował na stanowisku ładowacza w bazie transportu przy rozładowywaniu materiałów, głównie rur. W tym miejscu wskazać należy, że na k.10-11 akt osobowych ubezpieczonego znajduje się jego podanie o przeniesienie z pracy montera na budowie do pracy w bazie transportu, które spotkało się z akceptacją pracodawcy, w wyniku czego ubezpieczony został przeniesiony do pracy na stanowisku ładowacza. W odwołaniu ubezpieczony wskazywał, że w spornych okresach jedynie dodatkowo wykonywał czynności ładowacza – kierowcy wózka akumulatorowego oraz kontrolera jakości produkcji. Tym twierdzeniem przeczą dowody zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego prowadzonych na bieżąco w toku zatrudnienia. Gdyby praca ładowacza była jedynie dodatkowym zajęciem ubezpieczonego, ubezpieczony nie wnioskowałby o zmianę stanowiska i nie byłoby konieczności zmiany stanowiska pracy ubezpieczonego. Należy podkreślić, że wiarygodność dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych ubezpieczonego nie budzi wątpliwości. Dokumenty te były sporządzane na bieżąco w toku zatrudnienia, dlatego stanowią miarodajne źródło ustaleń w sprawie. Do pracy na stanowisku montera instalacji sanitarnych ubezpieczony powrócił – jak wynika z akt osobowych - po odbyciu służby wojskowej od 2 maja 1977r. i pracował na nim do 31 marca 1981r., a po tej dacie – znowu na swój wniosek z 22 września 1981r. na k.27 akt osobowych – został przeniesiony do pracy w dziale kontroli jakości. W dniu 1 kwietnia 1983r. pracodawca ponownie powierzył ubezpieczonemu stanowisko montera instalacji sanitarnych i ubezpieczony pracował na nim do 30 września 1987r. Był to ostatni okres pracy ubezpieczonego na tym stanowisku, gdyż od 1 października 1987r. doszło do zmiany stanowiska pracy na stanowisko kontrolera jakości produkcji, na którym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia w przedmiotowym przedsiębiorstwie (vide: ustalenia faktyczne). W przekonaniu Sądu w świetle dowodów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego, wskazujących niewątpliwie na zmiany rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego, nie sposób przyjąć obecnych twierdzeń ubezpieczonego, że niezależnie od nazwy stanowiska pracy wykonywał pracę montera instalacji sanitarnych. Przesłuchani przez Sąd w sprawie IV U 930/14 świadkowie: S. K. i J. P. potwierdzili, że ubezpieczony pracował na stanowisku montera instalacji sanitarnych - przy montażu

prefabrykatów, ale zeznania te nie podważają ustaleń płynących z analizy akt osobowych co do pracy ubezpieczonego również na innych stanowiskach. Świadek J. P. nie pamiętał, czy ubezpieczony pracował w dziale kontroli jakości, ale przyznał, że dział taki funkcjonował w przedsiębiorstwie. Z kolei świadek S. K. wskazał, że ubezpieczony pracował w dziale kontroli produkcji i w magazynie i zajmował się sprawdzaniem zmontowanych prefabrykatów pod względem szczelności, jakości wykonania przed wydaniem na budowę. Twierdzeniom ubezpieczonego, że przez cały okres pracował na stanowisku montera instalacji sanitarnych przeczy treść jego pisma z 7 marca 1989r. złożonego na k.49 akt osobowych, dotyczącego rozwiązania stosunku pracy, w którym wskazuje m.in., że prowadzi na bieżąco pracę magazynu, a w okresach nieobecności zastępuje kierownika magazynu. Przyjmując ustalenia poczynione przez Sąd w niniejszej sprawie, stwierdzić należało, że praca ubezpieczonego w okresie pierwszych 3 miesięcy zatrudnienia, kiedy to ubezpieczony odbywał wewnątrzzakładowy kurs montera, a następnie na stanowiskach ładowacza – kierowcy wózka akumulatorowego i pracownika magazynowego nie może zostać zaliczona do stażu pracy w szczególnych warunkach. Jeśli chodzi o pracę ubezpieczonego na stanowisku ładowacza–kierowcy wózka akumulatorowego i pracownika magazynowego, to – jak zauważył już Sąd Apelacyjny w Lublinie w uzasadnieniu wyroku z 21 stycznia 2016r. - prace te nie zostały wymienione w w/w rozporządzeniu Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. (praca kierowcy wózka akumulatorowego nie odpowiada pracy wymienionej w wykazie A załącznika do rozporządzenia Dział VIII poz.3). Również praca na stanowisku kontrolera jakości produkcji w magazynie nie może zostać zaliczona do pracy w szczególnych warunkach. Praca na tym stanowisku nie jest bowiem tożsamą z kontrolą jakości produkcji i usług, o której mowa w Dziale XIV pod pozycją 24 wykazu, która dotyczy kontroli jakości produkcji w zakładach produkcyjnych lub świadczących usługi, na oddziałach i wydziałach, których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Do magazynu, w którym pracował ubezpieczony dostarczano już gotowe produkty. Zadanie ubezpieczonego polegało w tym przypadku na sprawdzaniu jakości prefabrykatów wydawanych z magazynu na budowę (m.in. sprawdzaniu szczelności wanien, zbiorników, grzejników) – vide: uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego k.74-74v akt IV U 930/14. W tym miejscu wskazać należy, że do pracy w szczególnych warunkach zaliczyć można prace uznane za wykonywane w szczególnych warunkach w myśl powszechnie obowiązujących przepisów prawa, a zatem wydanego ma mocy delegacji ustawowej rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wewnętrzne przepisy obowiązujące u danego pracodawcy nie stanowią podstawy do ustalenia, czy praca była wykonywana w szczególnych warunkach.

Należy podkreślić, że z uwagi na to, iż przed tut. Sądem, między tymi samymi stronami na okoliczność pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych w tych samych okresach, które ubezpieczony wskazał w obecnym odwołaniu, toczyła się sprawa pod sygn. akt IV U 930/14, Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o ponowne przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka J. P. i ubezpieczonego w charakterze strony, jako niecelowe i sprzeczne z zasadą ekonomii procesu. Zauważyć należy, że zeznania świadków, w tym J. P. oraz samego ubezpieczonego w charakterze strony na okoliczność rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w okresie zatrudnienia w Kombinacie (...) złożone w sprawie IV U 930/14 zostały szczegółowo zaprotokołowane oraz zarejestrowane za pomocą systemu rejestrującego dźwięk i obraz. Sąd oddalił również wniosek pełnomocnika ubezpieczonego, zgłoszony na rozprawie w dniu 10 czerwca 2019r. (k.20 akt sprawy) o dopuszczenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie o sygn. XIII U 750/16 z wniosku J. P.. Dokumenty, w tym wyrok wydany w sprawie z odwołania świadka J. P. nie mają znaczenia w sprawie toczącej się z odwołania ubezpieczonego. Na marginesie zauważyć tylko należy, że jak wynika uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie XIII U 750/16 z odwołania J. P. (załączonego w kopii do odwołania na k.7 akt sprawy), J. P. przez cały okres swojego zatrudnienia w Kombinacie (...) pracował na stanowisku montera instalacji sanitarnych. W przypadku ubezpieczonego przebieg zatrudnienia – co wykazano wyżej – wyglądał inaczej.

Reasumując wskazać należy, że po zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Kółku Rolniczym w N. od 8 maja 1972r. do 17 listopada 1972r. (6 miesięcy i 9 dni), okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od 24 kwietnia 1975r. do 7 kwietnia 1977r. (1 rok, 11 miesięcy i 15 dni), a także okresów pracy ubezpieczonego w Kombinacie (...) na stanowisku montera instalacji sanitarnych, a zatem okresu od 14 marca 1973r. do 30 października 1973r., od 2 maja 1977r. do 23 września 1981r. i od 1 kwietnia 1983r. do 30 września 1987r.,

co łącznie stanowi 9 lat, 6 miesięcy i 11 dni, ubezpieczony nie spełnia przesłanki 15 lat pracy w szczególnych warunkach wymaganej do ustalenia prawa do rekompensaty. Wykazany przez niego okres pracy w szczególnych warunkach wynosi bowiem 12 lat i 5 dni.

Mając to na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.